

ærede Medlem gjorde nogen Undtagelse med Kaldelsesparagraffen. Jeg hørte det i alt Fald for mit Vedkommende ikke, thi saa vilde jeg ikke have bragt det frem her.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det maa dog erindres, at det ikke er heldigt at fremdrage Udtalelser fra Udvalgene, som ikke kunne kontrolleres her i Salen.

Berntsen: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3. Valvkreds (Dinesen) bebrejdede mig, at jeg har betegnet den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2. Valvkreds (K. M. Klausen) som Højres Ordfører i den foreliggende Sag. Jeg ved jo meget vel, at formelt er den ærede Rigsdagsmand ikke Højres Ordfører i denne Sag, men reelt er han det, da den Mand, som er Højres formelle Ordfører, det ærede Medlem for Odense Amts 2. Valvkreds (M. Madsen) traadte op, begyndte han jo med, at han kunde henholde sig fuldt ud til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2. Valvkreds. (M. Madsen: det var Dem, som gjorde det, ikke mig): Det ærede Medlem stadfæstede Rigtigheden af, hvad jeg gjorde, saa vi jo virkelig vare enige paa det Punkt. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2. Valvkreds undskylder sig med, at han ikke har raadført sig med nogen anden; han har stillet sine Forslag, som han syntes, og saa kan han ikke gøre for, at Højre har fundet, at de vare saa aldeles udmærkede. Det kan jo gerne være, at det forholder sig saaledes; men paa den anden Side maa man sige, at det ikke er saa mærkeligt, at det ærede Medlem har været saa overmaade heldig, at han lige paa en Prik har kunnet træffe Højres Mening og Betragtning i denne Sag. Den har han let kunnet træffe; thi han har nemlig siddet og hørt, hvad Højre har villet saa vel i Fællesudvalget som i Folkethingets Udvalg, og han har ogsaa fulgt Landstingets Forhandlinger; — men alligevel er det jo et storartet Held, at det ærede Medlem, naar han stiller Ændringsforslag uden at tale med Højre derom, dog lige paa en Prik kan træffe, hvad Højre vil. Naar det ærede Medlem mener, at de moderate ere forladte af Guder og Mennesker, saa tror jeg, at han tager Munden for fuld. Hvad Guderne angaar, er det vel bedst at lade det Spørgsmaal ligge; jeg tror ikke, at det ærede Medlem staar saaledes i Rapport til Guderne, at han kan antages derved at være særlig underrettet om deres Stilling

til Menneskene i Almindelighed og heller ikke til de moderate i Særdeleshed. Men hvad vor Stilling til Menneskene angaar, saa er den jo særdeles god i denne Sag, idet vi paa et enkelt Punkt eller et Par enkelte Punkter nær have den samme Anskuelse om Skolelovens Indhold, som den, Flertallet hævder. Vi staa jo her fuldstændig enige med Flertallet i alle Spørgsmaalene med Undtagelse af Spørgsmaalet om Udskrivningen ved 13 Aars Alderen og Spørgsmaalet om Bidrag af de 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune, saa at det er saa langt fra, at vi ere forladte af Mennesker, at vi endog staa i det mest venskabelige Forhold til Flertallet af Medlemmerne i denne Sal. Det er det ærede Medlem, som er kommet paa den forkerte Side af Plankeværket og er kommet over til det lille Højremindretal. At han føler sig generet deraf, kan kun bekræfte mig, men naar han tror, at jeg har talt, som jeg har gjort, fordi jeg var jaloux, saa siger jeg, at jeg virkelig ikke har noget som helst at være jaloux over over for det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg var optraadt som Fattigfolks Talsmand, ved jeg nok, at det er et Privilegium, det ærede Medlem ønsker at hævde for sig og sit Parti, thi naar der er Tale om Fattigfolk, mener han, at Socialdemokraterne absolut ere de eneste beståttede Ordførere i denne Verden for Fattigfolk. Men dette Privilegium skal det ærede Medlem og hans Partifæller ikke have, andre Medlemmer i Salen have da ogsaa Ret til at tale Fattigfolks Sag, og jeg mener, at det er i Fattigmands Interesse, naar man gennem Lovgivningen stiller ham saaledes, at han ikke blot har Ret til at faa Børnene underviste, hvor han vil; men at Staten, det offentlige, ved Midler sætter ham i Stand til at benytte denne Ret. Det ærede Medlem har udfundet, at det kun var saare faa Børn, som fik helt fri Undervisning i Friskolen; det var, mente han, kun 300 Børn, som aarlig nød fri Undervisning i Privatskolen. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selv om der ikke er flere, som nyde helt fri Undervisning, er der Masser af de Børn, som gaa i den private Skole eller i Friskolen, som gaa der for en meget lille Betaling, idet der ikke bliver fastsat ensartede Skolepenge for Gaardmænds- og Husmændsbørn, men i alle Friskoler bliver taget skønsonst Hensyn til fattige Børn, saaledes at der af Fattigfolk kun kræves et meget lille Bidrag. Men naar det ærede Medlem ivrer mod Fri-